

האזרינים יסתלקו - אנחנו נישאר

בצהלת שמחה קיבלו מנהיגי ישראל את פלישת המארינים ללבנון ופתחו את שמי המדינה למעבר הצנחנים הבריטיים שנחתו בירדן. הם מקחים כי אלה יצילו אותנו מן הכיתור הערבי, הסוגר והולך עלינו מכל עבר.

על מה שמחתם?

המאמינים הם שכידוני הפולשים יגרו את ההתעוררות הלאומית של עמי המרחב?

המאמינים הם שלעולם יגנו עלינו המארינים והצנחנים הזרים מפני חזית ערבית המתלכדת נגדנו?

אשליות הרות שואה!

במוקדם או במאוחר יחזרו הפולשים הזרים לאוניותיהם ולבסיסיהם. אנו נישאר לבדנו מול מרחב מלוכה, שהפכנוהו לאוייב לנו.

אין כוח בעולם שיבלום את התלכדותם של עמי המרחב. בנו תלוי הדבר אם הליכוד יהיה עמנו - או נגדנו.

בשעה גורלית זו לאומה העברית ולמדינתה, אנו תובעים:

- **חסימת המדינה** בפני תנועת הפולשים הזרים!
- **הפגנת אהדה והצית** סיוע למהפכה העיראקית וללוחמי השיחורר נגד משטרי הדיכוי במרחב!
- **שיתוף פעולה עם** טיטו ונהרו לסילוק הפלישה המערבית ולהדיפת הסכנה של התערבות סובייטית!

שעה זו - שעת מצוקה ופכנה לתקוות השיחורר של עמי המרחב - היא שעת הכושר לפתיחת דף חדש ביחי סינו עם תנועת השיחורר של המרחב!

הפעולה השמית

המרכז הזמני:

ת.ד. 11253, תל-אביב.

(המשך מעמוד 4)

דק וגבוה. בעיני עבד אל-נאצר לא היתה הפלישה לירדן וללבנון המורה כל-כך - עיכול עיראק ברע"ם יורוש זמן, אפשר היה לדחות לפי שעה את בליעת ירדן והלבנון. מטרת הסגן-אלוף המצרי: למנוע את פלישת המערב לעיראק, למנוע את התערבותם המזויינת של הרוסים, להרחיח זמן לסיום השלב הנוכחי (עיראק) ולהכנת השלב הבא (סעודיה). הוא ידע שהמארינים לא יישארו לנצח בלבנון.

לכן נהג שליט רע"ם במתינות ובוהירות. חבריו הבגדאדיים הבטיחו כי הנפט ימשיך לזרום למערב. נאומו הגדול של עבד אל-נאצר בדמשק הצטיין במתינות, גם כשדיבר על ישראל (כשהתקפה ישראל את מצ"ריום ב-1956, אמרו האנגלים שהם יגנו עלינו. אתם יודעים איזו הגנה זאת היתה. עכשיו הם אומרים שהם יגנו על הלב-נו...").

כשנסתיים השבוע הראשון אחרי המה-פכה, נראה כאילו תישארה החזיתות כפרי אות לפי שעה. הנצחון המכריע נשאר בידי עבד אל-נאצר וחסידי: עיראק היתה כולה בידי מנהיגי המהפכה. האמריקאים קבעו חזית ברורה, שכללה את ישראל. והסובי-ייטים זכו לקלף תעמולתי עצום. שיוציל להם מאד במשחק לכיבושם הרעיוני של עמי אפריקה ואסיה.

כולם הרחיחו - מלבד ישראל.

המשק

חשבון ללא כהלה

הקצינים החופשיים, שחוללו את המהפכה בעיראק, לא העלו מן הסתם על דעתם שהם יוצרים בעיות כלכליות מיוחדות לישראל. אולם מן הנגע שהתפוצצה הפצצה העיראקית בחלל המרחב, נערכו בישראל בדיקות קדחתניות כדי לברר כיצד תעמוד המדינה בפני משבר אפשרי כגון מלחמה חמה במרחב, הפסקת זרם הנפט המערבי, עליית מחירים בעולם והפרעות בתעבורה הימית.

המסקנה הכללית: שום סכנה מיידית אי-נה צפויה לישראל. במקרה נוצר מצב ש-הוא חיובי למדי. פריטים:

● כדי לנצל במהירות האפשרית את מענקי המזון האמריקאיים, נצברו בישראל עודפי מזון ניכרים, בעיקר מספוא, חטיף ומוצרי-חלב. חוסר קל מורגש רק לגבי אורז, סוכר ומתכות מסויימות.

● מצב חלש בשטח הדלק, מאחר שזה עתה מתנהל משאומתן עם ספקים חדשים, לא הצטבר מלאי גדול. כדי ללחוץ על חברת של, עוכבה האספקה באופן מלא-כותמי דבר בלתי-נוח לאור המצב החדש.

● בחזרי חדרים נערכו דיונים על אפשרות של קיצוב הדלק, אולם קיצוב הדלק למ-כוניות נראה בלתי-יעיל (החסכון המכסרי מלי: 5%), ואילו קיצוב החשמל עורר התנגדות חריפה מצד חברת החשמל, שלמי-דה מנסיון קודם כי הגבלה זמנית מרגילה את הקהל לחסכון קבוע.

כמו מדינאים אחרים במרחב, נשאו על-כן גם מדינאי ישראל את עיניהם אל מיכ-ליות-הדלק האמריקאיות, מתוך תקווה כי הודו סם ידאג לכמויות הדרושות למדינה, שהשתלבה במערך שלו.

נענועי מדחמה. בכל זאת יש לצי-פות לעליית מחירים ניכרת בשוק היש-ראלי. הסיבה: התיקרות המחירים בעולם, כתוצאה מבהלת-המלחמה העולמית. השעורה עלתה ב-11%, החטיה ב-3%, התיירס ב-3%, הקקאו ב-8%, צמר סרוג ב-7%.

אפשר היה למנוע את העליה עלי-דיי סובסידיות מאסיביות, כהצעה ננחס ספיר. אולם פה נתעורר ממשול חדש: לוי אשכול נעדר מתפקידו, הכולל בין השאר הקצבת כסף לסובסידיות. מקומו לא נתפס עלי-דיי ספיר, כמו במקרים קודמים, מפני שספיר רב עם ביג"י (עת היה השר היחיד במפא"י שהתנגד לנסיעת משה דיין לגרמניה). הי-מינוי של שר-האוצר-בפועל ניתן לעובר-הבטל הגרמני של מפא"י, שר-בליתיק פרץ נפתלי.

נפתלי רצה להוכיח את עצמאותו. הוא השיב, "לא!" מוחלט לדרישתו של ספיר להקצבת כספים נוספים למתן סובסידיות חדשות. טען נפתלי, בצדק-מה: משרדו של ספיר כבר השתמש בכל הכספים שנועדו לסובסידיות, מבלי להביא אפילו להגדלת הייצוא או להוזלת המחירים לצרכן המקומי.

סיבה משכנעת עוד יותר: לאוצר אין כסף.

בכל זאת היו בארץ כמה יצרנים שקיח בגלוי להתלקחות מצבר עבד אל-נאצר ישראל. יצרני מתכת, טכסטיל ומזון זכרו בגעגועים את הימים הטובים של מלחמת העולם השנייה, עת סיפקו את תוצרתם בי-שפע לצבאות הזרים במרחב.

חינוך

ציר הועידה העשרים

הצירים בחעיידה העשרים היו נסערים מאד. זה עתה הקשיבו לתרגומו של אחד הנאומים המרגיזים ביותר שהושמעו באוד-ניהם, מאז כונסה החעיידה הראשונה. הנואם: סעייד חסן אל-נאשף, ציר החעיידה העשרים של הסתדרות המורים העבריים בישראל.

אל-נאשף לא היה מורה עברי. לחעיידה שהתכנסה לפני שבועות אחדים בהיכל התר-בות בתל-אביב הגיע כציר מאחד ממכרי המשולש. דבריו שעוררו את הסערה הגדולה והנוראה: "אחרי כיתה ז' אין מלמדים יותר את הקוראן בבתי-הספר הערביים, רק את התנ"ך."

"שקרו!" צחחו מאות פיות של מורים, שלא עיינו מימיהם בתוכנית הלימודים של בית-הספר הערבי. "עלילה שפלה!" קראו צירי מפא"י וחירות בכל כוחותיהם. "לגרש את אל-נאשף מן החעיידה," הציע הרוב בנשיאות. אפילו צירי מפ"ם, שאל-נאשף הוא אחד מהבניהם, התבלבלו ברגע הראשון. חלק הציע להסתייג בגלוי מן הערבי המשמיק, נואם מפ"ם אחד עשה זאת על דעת עצמו.

שתי אמירות. כשנרגעו מעט הרחוות הוברר שאל-נאשף אמר את האמת: בבתי-הספר הערביים לא למדו, עד לסוף שנת הלימודים תשי"ח, את הקוראן בכיתות ה-גבוהות מכיתה ז'.

כשחזר אל-נאשף לדוכן הנואמים כדי להסביר שוב את דבריו, שרר כבר שקט מוחלט באולם. "איני מציע להפסיק את לימודי התנ"ך," אמר המורה הערבי הקשיש, בקול שקט ובוטח, "אני מציע למזג את

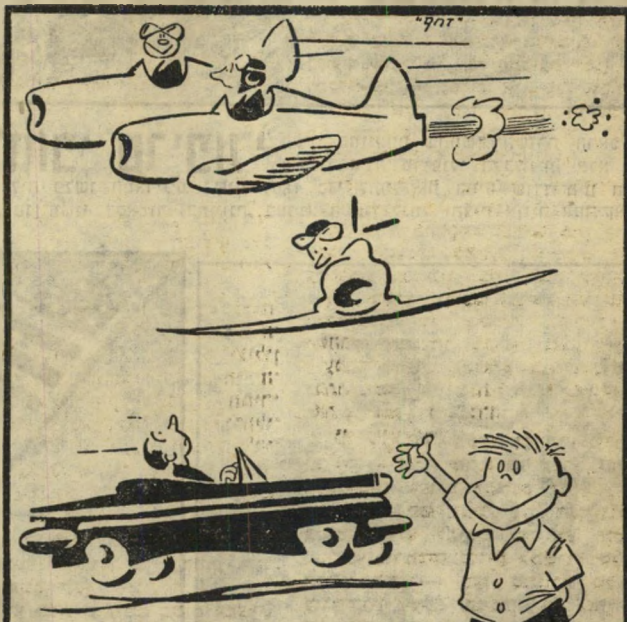

מורה אל-נאשף ותלמידו עקב אי-הזדהות - בריחה

שתי האמירות, הקוראן והתנ"ך, וללמד אותם זה בצד זה."

הצירים האזינו בדומיה. רק חלק ועיר מהם, אפילו לא חברי סיעתו של אל-נאשף, ידע כי לפניהם, על דוכן החעיידה העשרים, עומדת אחת הדמויות המעניינות ביותר בתוך המיעוט הערבי של מדינת ישראל. כי אל-נאשף, המורה הערבי מבית-הספר העממי בכפר המשולש הקטן, היה פעם האיש שיצא יחידי ללחום את מלחמתו, מלחמת האמת והצדק, נגד המופתי הירושלמי.

אשמת קשר בעיראק. לפני 19 שנה החל סעייד חסן אל-נאשף את חייו כמורה. בן למשפחה גדולה ואמידה מן הכפר טיבה, לא טרה סעייד לפרנסתו עד שהגיע לגיל 34. רק אז, ספק מתוך שעמום ספק מתוך אידיאלי, יצא להורות דעת את בני הכפרים הבערים של ארצו. תחילה, לימד בתול-כרם הקרובה לכפר מולדתו, עסק גם בפעילות מדינית בחוגים סגורים, נאלץ לעזוב את הארץ בשנת 1936, עם פרוץ המאורעות שהמופתי עמד מאחוריהם. סעייד חסן נמלט

רק ליהם מותר לטוס?

לא! כל נער ונערה יכולים להשתתף בטיסות הטיול של "אורקיע: פנה עוז היום לרוח" מזאה 42 או טלפן למס' 61562/3.